

Előfiz. díj helyben:
Egész évre . . . 8 frt.
Félévre . . . 4 »
Negyedévre . . . 2 »
Vidékire 1 frttal több.

Hirdetési díj:
Egész oldal . . . 20 frt.
Fél oldal . . . 10 »
Negyed oldal . . . 5 »

Ezen felül minden hirdetésnél 30 kr. kincstári illeték fizetendő.

SZABADSÁG.

Megjelenik hetenkint háromszor: vasárnap, kedden és csütörtökön.

A szerkesztőség és kiadóhivatal:
VII-ik kör, Virág-
utca, 337-ik hszám.

Ugy a kéziratok, mint a hirdetések ott vétetnek fel.

«Nyiltér» sora 15 k.

Kisebb hirdetéseknel minden szó után 5 kr. és a kincstári illeték számítatik.

Egyes szám ára 10 kr. — Számonként kizárólag a szerkesztőnél vagy a lapkihordónál kapható.

A hatáskörök összezavarása.

Adtál uram istenem esőt, de nincs köszönet benne. Aszfaltiroznak, csak azt ne kérdezzük — mikép. A városi tanács már is kötelességévé tette a vállalkozó társulatnak, hogy az aszfaltot fölszakgassa s ez tényleg meg is történt. Okot szolgáltatott erre az, hogy a cement minőségileg nem felelt meg a szerződésnek s hogy sem az alapzat, sem a felső burkolat nem volt jól elkészítve, sőt a vállalkozó társulat még az aszfalt magasságát is felére redukálta, mint ahogy az a szerződésben ki van kötve, amennyiben az aszfalt magasságának 2 czm.-nek kellett volna lenni és csak egy czm.-nyi magasságra lett elkészítve.

Noha a vállalkozó társulatnak ezt az eljárását menteni nem lehet, mindazáltal gyakran tapasztaljuk, hogy a vállalkozó elsősorban saját érdekét tartja szem előtt s csak másodsorban iparkodik a munkaadót kielégíteni.

Ezért kell ellenőrző bizottságot kiküldeni, ami tényleg meg is történt. A városi tanács ugyanis az aszfaltmunkálatok ellenőrzésére Szalay Mátyás adóügyi tanácsost, Gyorgyevics Szredoje dr. katonai tanácsost pedig a légszuszvillágítás felügyeletével bízta meg. A gazdasági tanácsos mindkét alkalommal mellőzve lett, noha ezek az ügyek kiválóan a gazdasági tanácsos ügykörébe tartoznak.

Mi ezt az eljárást feltétlenül helytelennek tartjuk, mert akkor, amidőn a szervezési szabályzat elkészült és minden hivatalnok ügyköre meg lett állapítva, azt akarta a városi közönség elérni, hogy minden egyes ügydarabot szakképzett egyén intézzen el.

Anélkül tehát, hogy akár az adóügyi, akár a katonai tanácsosnak hatásköréhez tartozó szakképzettségében a legkevésbé is kétkednénk, jó lélekkel csak azt kell mondanunk, hogy a gazdasági ügyosztályhoz tartozó dolgokkal ezideig nem foglalkoztak s minthogy a szakismeretek nem potytyannak le az égből, ennél fogva logikailag azt kell kö-

vetkeztetnünk, hogy ehhez a szakmához teljes szakértelemmel nem járulhatnak hozzá.

De azt joggal követelhetjük, hogy a gazdasági szenátor a város gazdasági dolgait kellőleg értse s intézze el. Tehát hibás dolgot kell látnunk az ilyen kapkodásban, amidőn — daczára a szervezési szabályzatnak — az egyes hivatalnokok hatáskörét így összezavarni látjuk. Ezen a dolgon mielőbb segíteni kell, mert ez a zavaros állapot előbb-utóbb a város fejlődését meg fogja akasztani.

Ezideig ugyanis minden fontosabb gazdasági ügy a gazdasági tanácsos nélkül lesz kezdeményezve és végezve. Mult hó 30-án az utak kikövezése fölötti árlejítés szintén a gazdasági tanácsos nélkül lett megtartva. Valóban nem tudjuk, hogy hibák esetére ki vállalja majd el a felelősséget.

A szervezési szabályzat szerint elsősorban az illető szakreferens a felelős, de hát hogy legyen az a hivatalnok a felelős, aki az ügyben nem járt el? És mégis akkor, amidőn a város közönsége valakit egy bizonyos állásra megválaszt, azt azon intencióban teszi, hogy az illető fogja végezni a hatáskörébe tartozó ügyeket.

Mi senkiinek a kedvéért nem tűrhetjük, hogy az ügyek így szanaszét osztassanak ki, hanem megköveteljük az ügy érdekében — suum cuique.

A gazdasági tanácsosnak e mellőzése önkénytelenül gondolkodóba ejti a közönséget, vajjon a mellőzés készakarva történik-e, avagy azért, mert a gazdasági tanácsos keres kibuvót a munka alul?

A jövő erre a kérdésre meg fogja adni a választ, de a közügy érdekében óhajtjuk, hogy ez mielőbb megtörténjék.

A „Bács-Bodrogh megyei szini kerület” megalkotása.

A sziniügyi bizottság elnöke Sziebenburger Károly dicséretes dolgot cselekedett akkor, midőn a régóta vajudó eszmének mielőbbi létesülését célzó emlékiratot nyújtott

be a városi tanácshoz; t. i. a „bács-bodrogh megyei szini kerület” megalkotásáról szólót.

Mi mindenkor barátai voltunk és barátai leszünk is e tervezeteknek, mert ezáltal nemcsak magunknak biztosítunk az eddiginél nagyobb műélvezetet, hanem azért, mert ez eszme létesülése által nagy szolgálatot teszünk a magyar vidéki szinésznek.

A beadvány nem részletezi a teendőket, hanem a főbb vonásokban a következőket tartja alapfeltételeknek:

A szervezett társulat téli állomása Szabadka (a saison fő része), Baja, Ujvidék, Zenta, esetleg: O-Becse és O-Kanizsa. Rendes nyári állomás szervezethez és erre ajánlja első sorban Palicsot.

A nevezett városokban sziniügypártoló egyesületek alakítása és megfelelő szubvenczió biztosítása is feltétlenül szükséges.

Ajánlja a sziniügyi bizottság elnöke beadványában azt, hogy az érdekelt városok az ügyet minél előbb tárgyalás alá véve, körükből 2—3 szakértőt küldjenek ki a tárgyalások vezetésére és a szerződések megkötésére.

Tanácsunk a beadványt legközelebb tárgyalás alá veszi.

Elvárjuk a gyors intézkedést!

Előnyös változás a vasúti menetrendben. Felszólalásaink nem maradtak hatás nélkül, mert mint mi értesültünk, Palics és Szabadka közt közvetlen összeköttetés létesített a tegnapi nappal, amennyiben Szabadkáról-Palicsra reggeli 6 óra 45 perczkor indul majd külön vonat, mely Palicsról reggel 7 óra 20 perczkor jön vissza, Palicson pedig 20 perczet időzik. Az idő a budapesti idő szerint van kitüntetve.

Irodalom, művészet.

Palicsi szinészet.

Diszes közönség töltötte meg csütörtökön a palicsi szinkört s a minden tekintetben kitűnő előadás meg is érdemelte a telt házat.

Közönségünk igen jól ismeri Bison és Antoni Mars vígjátékát, a „Válás után” címűt, sokat adták a téli idényben és éppen ezért meglephette az az összevágó, jól rendezett s az egyes szereplők által helyes felfogással játszott előadás.

Folytonos derűtség kísérte a szinpadí cselekvényt és sűrű taps jutalmazta az előadókat.

Mai számunkhoz „Vasárnap” ozimű melléklapunk van csatolva.

Különösen kiváltak a jó ensembleből: Szendrey Mihály, Polgár Béla, B. Polgár Fanni és Fűrediné.

Szendrey az ideges vót, különösen a második felvonásban alakította nagyon jól, csak leszoknék már egyszer arról a hibás és izléstelen gesztikulációról, melyet kezeivel végez. Polgár Béla a távollevő Fűredi helyett beugrott a szerepbe, de Bourganefje azért teljesen kielégítő volt, sőt a harmadik felvonásban kitűnő. B. Polgár Fanni Diane-t adta diskrétül, de egy kissé érzéketlenül játszva; Fűrediné Bonivardnét, az anyóst néhol erősen színezte, de jó felfogással és kedvvel játszotta különben is hálás szerepét.

Kisebb szerepekben helyüket derekasan betöltötték: Völgyi Kató, Bács Károly és Eöry Lajos.

Az első és második felvonás között Milassin Andor ur adott elő népdalokat jó hanggal és a közönség lelkes tapsait vivta ki.

—ő.

Köszönetnyilvánítás.

Az önkéntes tűzoltó-testület parancsnoksága kedves kötelességének ismeri a Palicson működő Batosy-féle színtársulatnak, a testület javára rendezett színi előadás jövedelméből beszolgáltatott 18 frt 60 kr., úgy főtisztelendő Karketz Alajos, Kovács Vazul, Verebélyi Béla, Bálint Xavér, Kubusz Bonaventura és Urbán Juvenális szent-ferencz-rendi áldozár urak által felülfizetett 3 frtért, valamint Pege Károly első zenekarának a színi előadásra teljesített díjtalan zenéléseért, hálás köszönetét nyilvánítani.

Szabadkán, 1891. évi július hó 31-én.

A parancsnokság.

Közgazdaság, ipar, kereskedelem.

A pénteki hetipiaccz élénkletlen volt. A legnagyobb dologidő, a hordás künn tartotta a gazdákat a munkánál. Terményekben gyéren került elő. A gabonanemüekből kevés hozatal történt. Lanyha irányzat mellett a forgalom igen csekély volt. Az árak hivatalosan jegyzékeltettek: tiszta buza 9.—9.—30, kétsz. 7.20—7.40, rozs 7.—7.20, árpa új 5.20, régi 5.60, zab új 4.80, régi 5.60, tengeri 5.60—5.80, élő sertés szedetett 41—43 kron, taj 42—44 kron kilógrammonként. Hal kevés. Baromfi sok. Tűzelő anyagokból ritkásan. Az iparosok semmi vásárt sem csináltak. A baromvásár a szó valódi értelmében, zajtalanul és forgalom nélkül végződött.

Felhívás az ipartestület tagjaihoz. Mindazon tagtársak, akik a folyó 1891-ik évi január 1-ig esedékes tagsági-díjakkal még tartozásban vannak, ezennel felhívattak, hogy fennálló tartozásaikat f. é. augusztus 15-ig annyival inkább egyenlítsék ki, mivel azontul ellenök végrehajtás fog az ipartörvény 138. §-a értelmében vezetetni.

S P O R T.

A Szabadkai Torna-Egylet 1. évi július hó 22-én tartott választmányi ülésén elhatározta, hogy a palicsi országos jellegű torna és atletikai versenyek, melyek már több mint egy évtized óta Magyarországon minden évben vezérszerepet játszottak, augusztus 20, 23 és 30-án meglesznek tartva. A versenyek megtartására az előkészületek minden irányban megtörténtek. A versenyekre készülőkkel tudatjuk, hogy a városban, az egylet helyiségében (Batthányi-utca

«Kereskedelmi és iparbank» épületében) Matkovits Miklós tornatanító ur szakszerű oktatást nyújt, Palicson Vermes Lajos nemzetközi bajnok, a gyakorlat, futás és uszásban valamint a velőcipédezésben tanítással szolgál, a torna szőlőben (Vermes-féle mezőség) a modern igényeknek megfelelő szerelvényekkel ellátott atletikai és torna gyakorló téren pedig hazánk elsőrangú erőművésze Agrim a Julián tornatanítójelölt minden ünnep és vasárnap a kereskedő és iparos ifjaknak, meghatározott időben pedig a tanuló (középiskolai) ifjaknak is szakszerű oktatást ad. Bővebb felvilágosítást lehet nyerni Vermes Lajos-féle házban az első emeleten a kis kápolna mellett az egyleti titkárságnál. Az elnökség.

Kerékpáron Prágába. Tegnapelőtt érkeztek meg a Balaton környékéről Bpestre, hol napokig tartó uszó- s vasparipa-kirándulásban vettek részt a szabadkai sportemberek. Koller Ernő, az „Achilles Egylet” alapító tagja, saját találmányu vízi velőcipédjéd mutatta be, 1 kilométert átlag 2 perc 11 mp. alatt hajtott be. Mindezekről több pilanatnyifényképfelvétel eszközöltetett. Legérdekesebb találmánya, a viharvédő készüléke, mely megakadályoz minden felborulást és elmerülést. Tegnap indultak vasparipáikon Prágába a sportkiállítás tanulmányozására.

CSARNOK.

Az első debüt.*)

Magánjelenet.

Irta: Van-Kó.

Erzsike, fiatal színésznő

(A függöny felgördültekor a színi egyideig üresen marad; majd a háttéri ajtó fölnyílik s Erzsike lelkendezve befut; mintegy keresve valakit. Fehér estélyruha van rajta; kezében legyező.)

Rendező ur!... Ügyelő ur!... A jelenésem!?... (Észre veszi, hogy egyedül van; aggódva:) Talán már el is késtem? Sokáig voltam az öltözőben? (Izgatottan:) Persze! a mama folyton talált igazítani valót! Majd egy szalagsokor nem volt a maga helyén; majd a frizurámat javíttatta. Aztán tanácsokat adott! Hogy így tegyek, meg amugy; de csak bátran, bátorsággal!... Hiszen könnyű azt mondani; de amikor az ember szemben áll azzal az ezerfejú óriással: a publikummal... elpárolog a bátorsága!... (a jobb oldali ajtóhoz megy, s hallgatódzók.) Oh! még elég időm van!... (Leül) Most valjha be szerelmét mostohaanyámnak az, akiről azt hiszem hogy engem szeret. (Pathetikusan:) Azután én közbelépek és...! Igen ám, de az az öreg ur ott a sarokülésem rám szegzi gukkerjét, ott meg egy szőke hadnagy mosolyog felém! Amott a karzat kíváncsi népe, a páholyok elegáns közönsége! Mind mind rám szegzik szuró, kutató tekintetüket: s én érzem, látom miként fordul egyet velem a világ!... Gagygok valamit: érthetetlenül! Tipegek, hadonázok kezeimmel... azután elfullad a hangom, eláll a szavam, s fölhangzik a süketítő fütty, a püsszegés, a láрма!... Oh! mily szegényen... (Sírva) Megszakítják az előadást!... A mama panaszos hangon szól: megmondtam, ugy-e?... A pályatársak visszafójták nevetésüket;... én sírok, sírok de mind hiába! Kudarcz, fütty, püsszegés, láрма!... Az igazgató dühösen kiabál, a rendező fütty-málva néz rám, s a kezeit dörzsölgeti. Hát még a kritikusok!? Oh! azok a kiálhatatlan emberek! Apró tüzsurásokkal kizoznak: élceikkel; melyek refrainja mindig engem bánt, s oly boszantó, gunyos, pikáns!... Elfordulnak tőlem mind, mind!... Nem, mégsem! Ott jön valaki felém; szomorú ábrázattal, s szomorú szavakkal vigasztal. (Magánkivül:) Ne szóljon, kérem ne szóljon! Mit is mondhatna? Hogy megjósolta évekel ezelőtt, hogy nem ez a tövises pálya vezet boldogságom felé!? Vagy azt akarja mondani, hogy a maga becsülését, szerelmét

meg nem változtatta ez a kis baleset!?... „Kis baleset!?” Eletelem reménysége, lelkem üdvössége sirba szállottak evvel az órával! S ez magának csak „kis baleset”? (Zokogva:) Igen, mert nem szeret! nem is szeretett! Csak hitegetett a szavával; csak játszott a szívemmel!... Ne szóljon! Minek?... Megkérleljük-e a kis virágot a mikor letépjük, hogy pompázhassunk vele!? Nem, nem... nem kérjük meg! (Kitörve:) Oh! mily boldogtalan vagyok! Szememremetik teleukségemet! pedig nem vagyok semminek az oka! Hanem az a gukkerező öreg ur ott a sarokülésem, a szőke hadnagy, a karzat, a sötét páholyok!... Hát ő is elhagy? Elhuzódik tőlem s a mamával beszélget halkán, titkosan!? Jól van!... Ne lássam tovább e szegyént!... (fölugrik, s az ajtó felé fut. — Hirtelen föleszmél) (Nevetve:) Nem így lesz! Nem!... Kilépek bátran! Szembe nézek a gukkerező öreg urral, kacintgatok a szőke hadnagra; mosolyommal meghódítom a karzaton s a páholyok közönségét egyaránt. (Ujra leül.) Igen! igen! így lesz; bizonyára így lesz!... Mikor mostohaanyámat szöktetni akarja az, a kiról azt hiszem, hogy engem szeret: közbelépek; leálczázom a hitszegőt s a cselédség szemláltára kiverem a házból!... Szavamat meghallják az utolsó karzaton is; könnyedén járok-kelek... azután elfullad a hangom, elhal a szavam, s fölhangzik a süketítő taps, a „brávó” az „éljen”!... Oh, mily gyönyör!... Az előadásnak vége!... A mama örömsugárzó arccal jön felém s könybe lábbad a szeme. Oda lép hozzám, átöleli a fejemet, megcsókol, s csak annyit szól, hogy: „Jó lány vagy te, Erzsike!”... A pályatársak irigykedve gratulálnak... én nevetek, kacagok és nem tudom miért! Siker: taps, „brávó”, „éljen”!... Az igazgató kedvesen szól, a rendező nyájaskodik s reméli, hogy „szerződöm”! Hát még a kritikusok? Oh, azok a kedves emberek! Szellemes élceik meguevettettek, melyek refrainja engem dicsér, nekem bökol! Oh! mily gyönyörűség, édes, boldogító!... Körülrajonganak mind, mind!... Nem, mégsem! Ott az a fiatal ember félrehuzódik!?... Megvárja míg a többiekkel végeztem; azután odajön ő is: nevető ábrázattal, s üdvözöl vidám szavakkal (Örömmel; egészen beleélve magát a következőkbe;) Csak mondja, mondja! Tévedni emberi s ön tévedett!?... Ez a tövises pálya a boldogságom útja! Ugy-e?... Hogy oszszam meg önnel boldogságomat; s ön részese lesz bánatomnak is!? Egy egész életet át; örökké!?... Rózsabimbó vagyok; oda tűz!a keblére, hadd pompázzék ott, napsugárban —: szerelemben!?... Csak mondja, mondja! — Azután tiszteleg az a sarokülésem gukkerező öreg ur; a szőke hadnagy, a páholyok urai. Ő pedig elhuzódik s a mamával beszél halkán, titkosan!... Beteljesül eletelem reménysége, lelkem üdvössége!... A mama mosolyog! Hadd halljam hát én is!... (Fölugrik, ebben a pillanatban kivilárol cseugetés hallatszik; Erzsike föleszmél, s ijedten:) Jaj! a jelenésem! — — (Kifut.)

A közönség köréből.*)

„Nagylelkű adakozók.”

Mi alulírottak, a szabadkai izr. nőegylet tagjai megbizattunk, az egyletnek 1891. évi július hó 30-ik napján megtartott igen látogatott közgyűlése által, hogy a „Szabadság” f. évi jul. 26-án „Nagylelkű adakozók” czímen megjelent közleményre vonatkozólag, a közgyűlésnek egyhangulag hozott határozatát a következőkben adjuk elő:

1. A közgyűlés a nőegylet elnökségének bizalmat szavaz.
2. Dr. Geréb Mihály urnak, mint az egyesület volt jegyzőjének, újból köszönetet mond azon fáradságtalan és önzetlen buzgalmaért, melylyel egyletünk ügyeit végeste.
3. A félrehozott közvélemény tájékoz-

*) E rovattalattik díjmentesek.

Szerk.

*) Előadott tegnap szombaton a palicsi színpadon. Erzsike: Völgyi Kató.

atására a tényállást így adja elő: Három évvel ezelőtt dr. Geréb Mihály ur a választmány felkérésére és a közgyűlésen történt megválasztása után a jegyzői teendők terheit azon dicséretes kijelentéssel fogadta el díjtalanul, hogy elavult, a Statthaltereit idejéből fennmaradt német alapszabályainkat át-dolgozza.

És most, hogy a jelenkor viszonyaihoz mért statutumaink a magas miniszterium által jóváhagyattak és összes könyveink magyarul vezetettek, szóval a magyaros szellem egyesületi életünkben meg van teremtve, mely munkából az oroszlanrész dr. Geréb Mihályt illeti, most dr. Geréb Mihály ur tiszteletbeli állásáról azért köszönt le, hogy azt oly embernek adja át, ki az általa nagy előszeretettel végzett munkát, úgy mint azelőtt mindig, díjazás mellett fogja végezni.

Bár a nemes ambícióiból végzett munka önmagában hordja jutalmát, a nőegyleti tagok mégis úgy gondolkodtak, hogy tiszteletbeli jegyzőjüknek elismeréssel tartoznak, miért is a választmányi és közgyűlési üléseken többször fölemlített és 1891. évi május hó 30-án megtartott rendes közgyűlés határozata folytán az egyleti alapítók kamataiból elveendő 100 frt erejéig, egy emléktárgy megvásárlását határozta. Az indítványt Kunetz Gáspárné urhölgy, egyletünk első alapító és most is nagy tiszteletben álló legrégebb választmányi tagja tette meg. Ez alkalommal az is határozatott, hogy ha netán Szabadkán alkalmas tárgyat kapni nem lehetne, úgy az okvetlenül a fővárosban veendő meg. A bevásárlással a Budapesten keresztül fűrdőbe utazó elnöknő urhölgy bizatott meg.

Folyó hó 15-én „az üldözött orosz zsidók segélyezése tárgyában“ választmányi ülés tartatott, mely alkalommal az elnöknő be is mutatta a megvásárolt emléktárgyat (egy diszes irókészlet, ára 95 frt) oly kijelentéssel, hogy kész azt visszaküldeni, avagy mással fölcserélni, ha valakinek kifogása lenne. A jelen voltak megelégedésüket fejezték ki és köszönetet mondtak az elnöknőnek fáradozásáért, egyszersmind Geiger Adolfné, Milkó Mórné és Szántó Edéné urnők megbizattak az emléktárgy átadásával.

4. Fölkéretik a „Szabadság“ tekintetes szerkesztősege, hogy azon részrehajlatlan igazság érdekében, melyet e b. lapok mindig szolgálni szoktak, e sorokat közölni méltóztassék.

Szabadka, 1891. jul. hó 30-án.

A szabadkai izr. nőegylet megbizásából
Kunetz Róza alelnök, Kunetz Gáspárné,
Szántó Edéné, Milkó Mórné,
Fürst Lászlóné, Müller Edéné,
Dr. Barta Antalné.

H I R E K.

Az írók és művészek bankettje pénteken este lőn megtartva Palicson és rendkívül fényesen sikerült. Ott volt a fővárosi művészet képviselőiben Egressy Akos, a helybeli, illetőleg palicsi színtársulat teljes létszámában, a helybeli írók, lapszerkesztők és zsurnalisták; továbbá a hatóság részéről a főkapitány, alkaptány, egy tanácsnok és több műbarát. Egyszersmind diszes hölgyközönség volt jelen. Különben a ritka szép tünnepély részletes lefolyásával a jövő számban foglalkozunk.

Szabadka szab. kir. város törvényhatóságának 1891. évi augusztus hó 2-án d. e. 10 óraker a „Pest város“-hoz címzett

szálloda nagytermében Kállay Albert főispán távollétében, Mamusich Lázár polgármester intézkedése folytán, rendkívüli közgyűlést tart, melynek egyedüli tárgya: Tanács javaslata az 1.000.000-ós kölcsön konvertálása és a 400.000 frtos új kölcsön megkötésére vonatkozó 166/2029. 891. számú közgyűlési határozatnak a magyar földhitel-intézet által kért kiegészítése iránt.

Eljegyzés. Dr. Lendvay Mór Zenta városi orvos eljegyezte Brichta Irén kisasszonyt, Brichta Mór földbirtokos és megyebizottsági tag leányát.

Kettős esküvő. Diszes esküvő ment végbe szerdán délután a Mária-Therézia székesegyházban. Ugyanis Krécsi György jónevű iparos két leánya esküdtött örök hűséget Apatofszky Kálmán és Derner Józsefnek. Az ünnepi aktust a szülői háznál fényes lakoma követte.

A „Szabadkai Hírlap“ f. évi 30-ik számában megjelent „Járás bírósági ügymenet“ című cikkre vonatkozó terjedelmes válasziratot kaptunk, melyet azonban térszűke miatt csak kivonatolva adhatunk. Az öt aláírással ellátott válasz egy általános bevezetés után, — mely bevezetésben „merészség“-nek mondja cikkíró eljárását; — ekként folytatja: „Ami az ügyek összehalmozódottságát illeti, arra vonatkozólag nem szorul a szabadkai közönség arra, hogy egy magát megnevezni nem merészlő egyéu, az itteni állapotokról véleményét hírlapilag nyilvánítsa; arra czáfólatul szolgáljak maguk a tények. Arra pedig éppen semmi joga nem volt, hogy az irodai személyzetet „szemenszedett kompániá“-nak nevezze. Ha az iroda valamely személye ellen személyes boszúból akart kikelni, tette volna ezt az illetővel, nem pedig az egész személyzettel szemben, mert szerintünk s azt hisszük mások szerint sem nemes dolog talán egy ember büne miatt egy egész irodai személyzetet pellengérré állítani.“

Az aszfalt-munkálatokra vonatkozó híreink, őszinte örömmünkre, téves információkon alapultaknak bizonyultak. Alkalmunk volt a szerződésbe beletekinteni és meggyőződni arról, hogy a munkálatokat végző vállalat teljesen aszerint jár el. Mai számunk nyilnterében különben a főjegyző is rehabilitálja a vállalatot.

A városi hivatalok költözködése javában folyik. A régi törvényszéki épület átalakítása már befejeztetik s az áthelyezett hivatalok is megkezdik újra ténykedésüket. A béke bíróság a földszintre lesz elhelyezve, az árvaszék pedig az emeletre jön. A városi adó hivatal 16 szobát foglal el czélszerű elhelyezése sok átalakítást okozott az épületben.

Az országutak kiépítésére vonatkozó árlejtés f. hó 30-án tartatott meg az ország legtekintélyesebb vállalkozóinak részvétele mellett, beérkezett összesen 11 ajánlat, de ezen 11 ajánlatból csak 3 jöhet komoly elbírálás alá, mert a többiek kevés változással mind körülbelül 80—100 ezer frttal drágábbak az előirányzott összegnél, míg ellenben az említett 3 ajánlattevő, nevezetesen Gfrerer és Deutsch az előirányzott összegnél circa 25000 frttal, Reichmann Armin Debreczeu circa 40000 frttal és Múnszter és Blau 68000 frttal olcsóbbak, az utolsó tehát olcsóbb Gfrererénél 43000 forinttal, Reichmannnál 28000 frttal és így nem szenved kétséget, hogy a legolcsóbb ajánlatot tevő Múnszter és Blau cég bizatik meg a munka teljesítésével, annál is inkább, mert az általuk felhasználni szándékosó anyagok

— egynek kivételével, a baranyai mészkövek — teljesen kifogástalanok és mert a cég megbízhatása és versenyképessége minden kétséget felülmul. Bács-Bodroghmegyében különböző nagobbmértvű vállalatok teljesítése alkalmával ennek számos tanujelét adta.

Színházi hírek. A palicsi szinkör jövő heti műsora a vendégtelléptek egész sorozatát foglalja magában, mely vendégszerepléseket Egressy Akos, a nemzeti színház művésze kezdi meg, Egressy Akos után Németh József, a népszínház kitűnő komikusa fog néhány estén játszani szinkörünkben. A közönség bizonyára méltányolja Bátossy fáradozását és áldozatkészségét és az előadásokra megtölti a szinkört.

Elfogatás. Rendőrségünk sikerült fogást tett a napokban hirhedt tolvajok elfogatásával, kiket éppen tanácskozás közben csíptek el. A három jómadár Szegszárdi Gyula rovott előéletű individium lakásán találtatott és Szegszárdi a városból eltolonczoltatott. A másik két firma Ognanovits Julius dályai illetőségű és a zombori kir. törvényszék által 1886. óta körözött, átadatott az ügyészségnek; végül Takács, igazabban Láschinszky János pesti betörő tolvaj, a rendőrség által számára kijelölt helyiségben hűsöl.

Az 1848-49. szabadságharcú emlékek kiállításának rendezői több értékes festményt rendeltek meg oly czélből, hogy azokat a becsesebb s értékeesebb tárgyakat beküldő kiállítók közt díjak gyanánt osszák ki a kiállítás befejeztével. E festmények közt Kollarznak két, igen sikerültnek mondható képe van. Az egyik a Kossuth czeglédi beszédjét hallgató nagy közönséget látjuk, hogy mily lelkesedéssel és (a képen jól kifejezett) áhitattal vették őt körül a derék alföldi magyarok. Az előtérben állók közül többen leborulva hallgatják Kossuthot. E kép párja azt a híres jelenetet ábrázolja, mikor Kossuth czeglédi beszéde után másnap több ezer (minden fegyvert fogható) ember lelkesedve indul Pest felé kaszákkal, fejszékkel és ajkukon a Kossuth dallal. Azt állítják, hogy itt hangzott föl először a mi kedves nótánk, hogy: „Kossuth Lajos azt izente“. Szerzőjét ma sem tudjuk. E képeken kívül életnagyságu Kossuth mellképet olajba festve is kapnak mind ama kiállítók a kik nagyobb számu vagy akik egyes de igen érdekes dolgokat küldenek. A többi kiállító is kap életnagyságu fénykép imitációt Kossuth képéből. Minden küldemény az 1848-49. szabadságharcú kiállítás rendezőinek Budapestre a fővárosi vigadóba címzendő.

A nyilatkozó izr. nőegylet és Geréb. Az izr. nőegylet által dr. Geréb Mihálynak adott ajándékról hozott közleményünkre lapunk mult számában nyilatkozott dr. Geréb, most pedig a nőegylet is szót emel s lapunk más helyén olvasható a hölgyek nyilatkozata. Az utóbbira azt jegyeztük meg, hogy Geréb jegyzői működését senki nem kritizálta, fölösleges volt tehát azt olyan hévvel védelmezni. Az ügy érdemleges része tekintetében pedig maguk a hölgyek is elismerik azt a menthetetlen körülményt, hogy tényleg az egylet pénzből vették az ajándékot Gerébnek. Hogy erre nézve a választmánynak egy része a bevégzett tény elé lévén állitva, csak utólag adta beleegyezését, az magából a nyilatkozatból világosan kitűnik. Abban tévednek a hölgyek, hogy közgyűlési határozat alapján jártak volna el az ajándékozók, mert a közgyűlés jegyzőkönyvében ily határozatnak nyoma sincsen,

s nem is volt ott szó pénzösszegekről. Az alapszabályok szerinti az elnökségnek sürgős esetben 10 frt erejéig van utalványozási joga, a jelen esetben azonban mások megkérdezése nélkül bocsátkoztak egyesek 95 frtos kiadásba és pedig oly czélra, melyről az alapszabályok mitsem tudnak. A Geréb nyilatkozatán átvonuló düh arról tesz bizonyosságot, hogy a szeptet nagyon is fején találtuk. A soraiban foglalt személyes sértésekre és kifakadásokra e helyen válaszolni nem tartjuk a lap méltóságával megegyeztethetőnek. Azt a n a i v i t á s t pedig ne tételezze tel Geréb senkiről, hogy elhiszik neki azt, miszerint ő az ajándékozásról előzetesen semmit sem tudott. Hiszen ő maga mondja, hogy hallott róla, aztán állította a közgyűlésen határozta el a dolgot, pedig hát ő volna ott a jegyző. No meg aztán a legközelebbi rokoniak vettek részt az egész dologban, az ajándék megvételében, Szabadkára hozatalában, átadásában. A Geréb által használt titkári czim tekintetében pedig, habár ez nem lényeges — azt említjük föl, hogy a nőegylet által kibocsátott mindeunemü meghívón, értesítésen stb. nevezett ur titkárnak írta magát alá, de ez mindössze is egy kis gyengeség. Ezzel mi befejeztük ez ügyben mondandóinkat.

Egy teljes jókarban levő egy éves önkéntesi gyalogsági felszerelés olcsó áron eladó. Bővebb felvilágosítást a szerkesztőség ad.

REGÉNYVILÁG.

Bácska kényura. (7.)

— Történeti regény. —
Írta: Szendrey Imre.
(Folytatás.)

— No az bizony nagy baj.
— Még pedig olyan nagy, amin már a fegyver nem segít, hacsak a szőrmentin való bánásmód nem, amit meg is sügtam Szerémi uramnak, vigye hírül Zápolyának.
— Ej Sebők, ezt kár volt tenni.
— Miért?
— Azért, mert míg távol volt, nagyot fordult a világ sora.
— Ezt meg én nem értem nagyasszonyom.
— Én se tudom, vagy inkább nem akarom megérteni, pedig úgy van.
— Talán csak nem hagyta ott Török uram Zápolyát?
— Ott a', még pedig a barát miatt.
— E már öreg hiba!
— Nohogy, de hiszen jól tudja, hogy milyen csökönös az effelében férjem uram, protestálhat akárki, mind hasztalan. Pedig még ki tudja, milyen vége lehet, mert a hitlevél még mindig késik Ferdinándtól, noha réám való tekintetből se késhet az sokáig.
— Én is amondó vagyok nagyasszonyom. No lám, mégis jó volt ez a kitérés, mert én voltaképpen egyenesen Zápolyához indultam. Útközben azonban csináltam egy vargabetűt és ide tértem meg. De ha már így van a dolog sora, antúl inkább megteszem az utat Zápolyához virradatkor, hátha tehetek valamit a dologban.
— Alig hiszem Sebők, de azért mégsem árt; ha más haszna nem lenne, szemmelkisérti Zápolya terveit.
— Csak bizza rám a dolgot nagyasszonyom, Sebők deáknak nemcsak az esze, hanem a szive is mindig helyin van.
— Járjon szerencsével!
— Köszönöm nagyasszonyom!
(Folyt. köv.)

Nyilttér.*)

Tek. Pollák Samu urnak,

a nagy. asphalt részvénytársaság műszaki vezetőjének Helyben.

Kivánságára kijelentem, hogy a helybeli „Szabadság“ 89. számában fentartással közölt és asphaltozásra vonatkozó hír, mintha nevezett munkálatok közül szabálytalanságok és szerződés be nem tartása fordult volna elő, nem felel meg a valóságnak, mert ugy a felhasznált anyag, valamint a munkálat teljesítése teljesen kifogástalan és a szerződésnek szigoruan megfelelo.

Szabadkán, 1891. július 30-án.

Frankl István
városi főmérnök.

*) E rovat alattiakért nem felelős a Szerk.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

SZALAY LÁSZLÓ A. ügyvéd.

Árverési hirdetmény.

Alulírott, mint a helyb. tek. kir. törvényeszek, mint telekkönyvi hatóság által ki-nevezett ügygondnok, ezennel közhírré teszem: hogy a szabadkai 2014 sz. tjkvben. A. I. 2294 hr. sz. alatt foglalt s Gábrly László tulajdonáulfevett házat, az összes mellékhelyiségek és angol-kerttel együtt nyilvános szóbeli árverésen a legtöbbet ígérőnek egy évi időtartamra haszonbérbe adom. Az árverés **f. hó 4-én**, azaz kedden d. e. 10 órakor Buchwald Lázár ügyvéd ur irodájában fog megtartani.

Kelt Szabadkán, 1891. augusztus hó 1-én

Pataky Emil
zárgondnok.

9566/891.

Árlejtési hirdetmény

tégla járda lerakására.

Szabadka sz. kir. város belterületén a fenálló járdaszabályzat I., II. és III-ik kerületéhez tartozó utcáknak tégla járdával leendő ellátására ezennel újból pályázat hirdetik.

A pályázati feltételek következők:

1. A vállalkozási szerződés 3 évre kötetik meg.
2. Ajánlattevő tartozik zárt ajánla tához 4 drb minta téglát mellékelni, melynek méretei és alakja tetszés szerint választható.
3. A munkálat következő részletekből álland: a) foldegyenetés □ méterenkint, (b) homokozás, c) lapjára fektetett burkolat, (d) élére rakott burkolat, e) foiyókák, f) élére rakott szegélysor és g) a régi tégláknak az árlejtési feltételek 5-ik pontja szerint a III-ik és esetleg a II-ik járda kerületben leendő lerakása.

4. Pályázati határidő folyó évi augusztus 8 déli 12 óra, mely időig a lepecsételt ajánlatok Szabadka sz. kir. város tanácsához czimezve ezen felirattal: Pályázat tégla járda lerakására a tanácsi iktató hivatalba nyújtandók be.

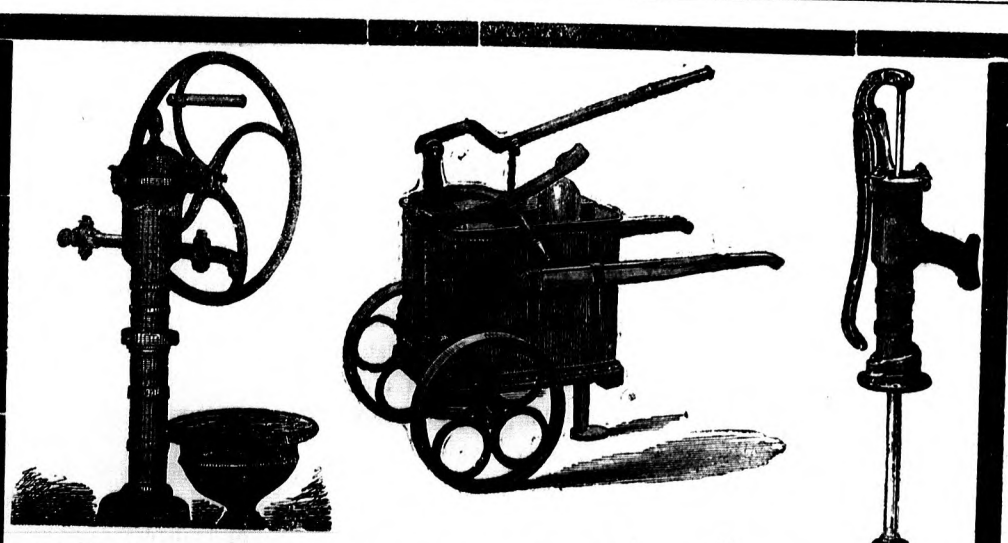
5. Biztosíték 2000 frt készpénz vagy ovadékképes értékpapir, mely az ajánlathoz melléklendő.

6. Elkésve érkezett ugy távirátilag tett ajánlatok figyelmen kívül hagyatnak.

Egyébb feltételek és felvilágosítás a városi mérnöki hivatalban a hivatalos órák alatt adatik meg.

Kelt Szabadkán, 1891. július 16-án.

A városi tanács.



JESZENOVITS MIKLÓS

gép-műhelye és érczöntödéje

SZABADKAN, a szénatéren.

Ajánlja minden e szakmába vágó saját készítményü **kút szivattyuit**, alacsony és magas nyomásu I-es és II-ös szelepszervezettel, továbbá ajánlja **kazán-és kerti feoskendőit**.

Elvállal mindenféle fürdői berendezéseket, ugy gőzgép mint egyéb talaj művelő gép alapos javításá

a legjutányosabb árak mellett.